

17. december 2020

Sagsnr.: 18/01358

NBB

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

OPHÆVELSE af påbud i sag om dyrlægetilkald eller aflivning af dyr i Rebild Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter § 24 b, stk. 1, 1. pkt.,¹ jf. dyreværnslovens § 24 d, stk. 2.

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Fødevarestyrelsens påbud af 23. maj 2016 om aflivning af 10 dyr og dyrlægetilkald, alternativt aflivning, af ni dyr, på A 1 , 9530 Støvring.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.²

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Lovbekendtgørelse nr. 20 af 11. januar 2018 af dyreværnsloven.

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 2. juni 2016 påklaget til Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri af virksomheden, der er repræsenteret ved advokat.

Klagen er pr. 1. februar 2017 overgået til behandling i Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. § 24, stk. 6, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Klager har navnlig anført, at

- det udstedte påbud har tilbagevirkende kraft,
- påbuddet indeholder ukorrekte oplysninger, og er ugyldigt,
- høring er foretaget med ukorrekte oplysninger og hjemmel,
- Fødevarestyrelsen ikke kan dokumentere forholdene beskrevet i påbuddet uden biopsier.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.3.

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Fødevarestyrelsen har ved et kontrolbesøg den 18. marts 2016 udpeget svin med forskellige lidelser, herunder otte dyr med varierende grader af store navlebrok med sår, et væksthæmmet dyr, og syv dyr med endetarmsfremfald, som ikke var i behandling. Styrelsen har ligeledes udpeget tre dyr med ældre ledbetændelser, som tidligere var blevet behandlet uden at komme sig, et utriveligt dyr og to dyr med halebid, som ikke var frasorterede eller behandlet. Dyrene var i de fleste tilfælde frasorterede og anbragt i sygestier. Undervejs i gennemgangen af staldene har klager valgt at aflive 19 af de udpegede dyr, samt at anbringe enkelte andre dyr i sygesti.

Det fremgår af kontrolrapporten, der blev udfyldt under kontrolbesøget, at klager til de konstaterede forhold har bemærket ikke at være sikker på, hvor grænsen for opstaldning af brokgrise går og hvornår de bør aflives. Desuden har klager bemærket ikke at være bekendt med et krav om, at dyr med endetarmsfremfald skal smertebehandles.

På baggrund af den udarbejdede foreløbige kontrolrapport af 18. marts 2016 har klager den 30. marts 2016 indsendt en klage til Fødevarestyrelsen, hvori klager har protesteret mod indholdet af rapporten.

Fødevarestyrelsen har den 18. april 2016 som svar på klagen oplyst, at styrelsen på baggrund af klagen har valgt at udstede et påbud. Styrelsen har i den forbindelse sendt et skriftligt påbud, som efterfølgende er blevet tilbagekaldt grundet formelle mangler.

Fødevarestyrelsen har den 23. maj 2016 skriftligt påbudt klager straks at aflive 10 dyr og tilkalde dyrlæge, eller alternativt at aflive ni dyr, som blev udpeget ved tilsynet den 18. marts 2016. Det fremgår af begrundelsen for påbuddet, at dette er givet i medfør af § 5, jf. § 19, stk. 1, i bekendtgørelse

om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr,³ samt dyreværnslovens § 1 og § 2, jf. § 28, stk. 1. Ligeledes fremgår det, at påbuddet er givet på baggrund af de ved kontrolbesøget den 18. marts 2016 konstaterede forhold.

2.2. Klagers indhold

Klager har indledningsvis henvist til klagen af 30. marts 2016 over kontrolrapportens indhold.

Dernæst har klager understreget, at både påbuddet af 18. marts 2016 og 23. maj 2016 påklages, og anført, at påbuddet indeholder ukorrekte oplysninger. Klager har her henvist til, at påbuddet ikke blev efterkommet ved tilsynet den 18. marts 2016, da påbuddet først blev udstedt 18. april 2016. På denne baggrund har klager videre anført, at påbuddet havde tilbagevirkende kraft. Klager har herefter anført, at påbuddet, som indeholder ukorrekte oplysninger, og som i første udgave indeholdt forkert hjemmel, er ugyldigt som følge af omfattende materielle og formelle mangler.

Videre har klager anført, at partshøringen under tilsynet er foretaget under angivelse af ukorrekte oplysninger og forkert hjemmelsangivelse, og således ikke har været foretaget korrekt. Ifølge klager bør dette ligeledes medføre påbuddets ugyldighed.

Desuden har klager anført, at Fødevarestyrelsen ikke kan bevise de påståede forhold, da der ikke blev udtaget biopsier fra de aflivede dyr.

Den 6. september 2016 har klager indsendt et partshøringssvar til Fødevarestyrelsens bemærkninger af 4. juli 2016. Heri har klager fastholdt de tidligere fremsatte synspunkter og har yderligere anført, at styrelsen på kontroltidspunktet alene foretog høring af klager om sagens faktiske forhold og ikke om den påtænkte sanktion.

Endvidere har klager anført, at Fødevarestyrelsens foto- og videomateriale ikke udgør tilstrækkelig dokumentation for, at 19 dyr havde en tilstand der nødvendiggjorde aflivning. Endelig har klager anført, at styrelsen ikke har dokumenteret, at dyrene ikke fik de fornødne behandlinger, henset til dyrenes farvemarkerings.

2.1 Fødevarestyrelsens bemærkninger til klagen

Fødevarestyrelsen har den 4. juli 2016 oversendt sagen til Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (nu: Miljø- og Fødevareklagenævnet) med bemærkninger til klagen.

Ifølge Fødevarestyrelsen er det den tilsynsførendes opfattelse, at klager frivilligt har aflivet dyrene på opfordring efter dyreværnslovens § 20, stk. 2. Styrelsen har videre oplyst, at påbuddet blev udstedt i anerkendelse af, at

³ Bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000 om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr.

klager havde kunnet tolke opfordringen som et påbud og at der var et ønske om meddelelse af klageadgang. Styrelsen har desuden oplyst, at påbuddet blev formuleret bagudrettet, da det allerede var opfyldt under kontrolbesøget en måned forinden. Derudover har styrelsen oplyst, at opfordringen ikke fremgår af kontrolrapporten, da denne, efter styrelsens praksis, alene skal indeholde de sanktioner, der fremgår af kontrolvejledningen.⁴

Yderligere har Fødevarestyrelsen anført, at indholdet af påbuddet er materielt korrekt, da bestemmelserne, som styrelsen har anset klager for at have overtrådt, er korrekt angivet heri. Styrelsen har oplyst, at den formelle mangel knytter sig til den bestemmelse, som påbuddet er udstedt i medfør af. Styrelsen har derfor vurderet, at fejlen ikke kan have påvirket klagers forståelse af påbuddet. Styrelsen har desuden oplyst, at ordlyden af de uoverensstemmende bestemmelserne er ens.

Fødevarestyrelsen har endvidere oplyst, at høringen under kontrolbesøget har omfattet de konstaterede og faktiske forhold.

I den forbindelse har Fødevarestyrelsen oplyst, at der ikke blev udtaget biopsier, idet der var tale om et større antal dyr. Styrelsen har vurderet, at det optagne foto- og videodokumentation, sammenholdt med den kliniske beskrivelse, var tilstrækkelig dokumentation til at løfte bevisbyrden i sagen.

Den 27. september 2016 har Fødevarestyrelsen fremsendt bemærkninger til klagers partshøringssvar af 6. september 2016. Heri har styrelsen fastholdt de tidligere fremførte synspunkter og citeret forvaltningslovens § 19,⁵ samt udpluk fra forvaltningsretlig litteratur om partshøring. Styrelsen har herefter bemærket, at høring kun skal foretages over sagens faktuelle forhold, som blev konstateret på kontrolbesøget. I forlængelse heraf har styrelsen oplyst, at manglende informering af klager om styrelsens overvejelse af juridisk konsekvens, ikke gør en høring ugyldig.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over. Det fremgår dog af forarbejderne til bestemmelsen,⁶ at nævnet har mulighed for og efter omstændighederne pligt til at inddrage andre forhold end det, der er klaget over, f.eks. spørgsmålet om overholdelse af gældende EU-ret eller grundlæggende forvaltningsretlige grundsætninger.

Det følger endvidere af § 11, stk. 2, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse til de væsentligste forhold.

⁴ Fødevarestyrelsens generelle kontrolvejledning, revideret 10. marts 2016.

⁵ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 af forvaltningsloven.

⁶ Jf. bemærkningerne til § 11 i forslag L44 til Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet (FT 2016-17).

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle følgende forhold:

1. Klagen over opfordringen efter dyreværnslovens § 20, stk. 2.
2. Påbuddets hjemmel

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ikke taget stilling til sagens øvrige klagepunkter, jf. herved § 11 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Ad 1) Klagen over opfordringen efter dyreværnslovens § 20, stk. 2.

Det følger af dyreværnslovens § 24 d, stk. 2,⁷ at afgørelser truffet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Det følger af dyreværnslovens § 20, stk. 2, 1. pkt., at en dyrlæge, der tilser et tilskadekommet eller sygt dyr, skal opfordre den ansvarlige til at lade dyret aflive, hvis det ikke kan helbredes, og det vil medføre unødigt lidelse at lade det leve.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at nævnet ikke har kompetence til at behandle den del af klagen, der omhandler Fødevarestyrelsens opfordring til aflivning af 19 udpegede dyr efter dyreværnslovens § 20, stk. 2, 1. pkt.

Ved afgørelsen har Miljø- og Fødevareklagenævnet lagt til grund, at Fødevarestyrelsen ikke har meddelt et mundtligt påbud om at aflive de 19 udpegede dyr under tilsynet, men har opfordret hertil i overensstemmelse med dyreværnslovens § 20, stk. 2, 1. pkt. Herved har nævnet lagt vægt på, at klager, ifølge kontrolrapporten, selv valgte at aflive de udpegede dyr. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at sanktionen ”påbud” ikke fremgår af den foreløbige kontrolrapport, der blev udarbejdet under tilsynet.

Herefter har Miljø- og Fødevareklagenævnet vurderet, at en opfordring efter dyreværnslovens § 20, stk. 2, 1. pkt., ikke er en afgørelse efter dyreværnsloven, og dermed ikke er en afgørelse, der kan påklages til nævnet.

Ad 2) Påbuddets hjemmel

Det følger af dyreværnslovens § 24 b, stk. 1, 1. pkt. og 2. pkt., at en myndighed under Miljø- og Fødevareministeriet kan meddele den ansvarlige for et dyrehold påbud om, inden for en fastsat frist, at træffe de foranstaltninger, som findes nødvendige for at overholde reglerne, hvis Fødevarestyrelsen konstaterer, at regler i denne lov, regler fastsat i medfør heraf

⁷ Lovbekendtgørelse nr. 1150 af 12. september 2015 af dyreværnsloven (nugældende lovbekendtgørelse nr. 20 af 11. januar 2018 af dyreværnsloven).

eller regler i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forsvarlig behandling af dyr og beskyttelse af dyrs velfærd, er overtrådt. Påbud skal meddeles skriftligt.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at Fødevarestyrelsen ikke har hjemmel til at påbyde aflivning og dyrlægetilkald, alternativt aflivning, af de udpegede 19 dyr i medfør af dyreværnslovens § 24 b, stk. 1.

Ved afgørelsen har Miljø- og Fødevareklagenævnet lagt vægt på, at påbuddet alene vedrører de dyr, der allerede var blevet aflivet efter opfordring givet efter dyreværnslovens § 20, stk. 2, 1. pkt., under kontrolbesøget den 18. marts 2016. Nævnet konstaterer i den forbindelse, at der efter dyreværnslovens § 24 b, stk. 1, alene kan meddeles påbud om at træffe foranstaltninger, hvis det findes nødvendigt for at overholde reglerne på dyreværnsområdet, når disse er konstateret overtrådt. Efter nævnets vurdering har det ikke været nødvendigt at påbyde foranstaltninger i form af aflivning eller dyrlægetilkald, idet dyrene allerede var blevet aflivet. Det er herefter nævnets vurdering, at Fødevarestyrelsen ikke har haft hjemmel til at udstede påbuddet i medfør af dyreværnslovens § 24 b, stk. 1, da dette kræver nødvendighed.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Fødevarestyrelsens påbud af 23. maj 2016 om aflivning af 10 dyr og dyrlægetilkald, alternativt aflivning, af ni dyr, på A 1 , 9530 Støvring.